

den ærede Minister saaledes, saa har han fuldstændig misforstaaet Forslaget under Nr. 11; thi dette Forslag gaar netop ud paa, at i de Tilfælde, hvor Godseieren følger, skal Fratagelse af saadant Tilliggende kunne ske; det holder sig fuldstændigt til Ministerens Forslag og gjør ingen Forandring deri. Forslaget under Nr. 11 gjør kun en Forandring med Hensyn til Godseierens Ret, saalænge han vedblivende beholder Godset som Fæstegods. Naar Forslaget under Nr. 11 vedtages, vil det jo komme til at lyde saaledes: „Den til Fæstesteder nu hørende Eng, Gjørdselsklov eller Lørvækar maa ikke skilles fra disse Fæstesteder, saalænge de ikke afhændes til Selvetendom eller Arvefæste med Ret til at sælge og pantsætte. Forbuddet skal eis Heller ved Stedets Salg kunne fratage saadant Tilliggende eller, saalænge Stedet er bortfæstet, kunne overdrage Gjørdsel eller Løv fra samme til Andre end Fæsteren selv, medmindre der ved Landvæsenkommisjonen's Kjendelse træffes saadan Bestemmelse, at det Fornødne af Eng, Gjørdsel og Løv kan anses tilfikkret Stedet i dets Tilliggende.“ Dette Sidste: „medmindre“ osv. er Ministerens Forslag, og det vil ogsaa blive beholdt, naar Forslaget under Nr. 11 vedtages. Den Forandring, som Forslaget under Nr. 11 vil gjøre, er med Hensyn til Rettigheden, saalænge Godseieren beholder Stedet som Fæstegods; vi kunde ikke gaa med til, at der da skulde kunne fratages Noget ved en Landvæsenkommisjonen's Kjendelse. Det ærede Thing vil lægge Mærke til, at den Indskrænkning i Ministerens Forslag, der vil fremkomme, hvis Forslaget under Nr. 11 vedtages, er den, at Godseieren, saalænge han vedblivende beholder Fæstegods, ikke skal kunne tage saadan Eng, Gjørdselsklov eller Lørvækar bort fra de Steder, hvortil de høre, selv om Landvæsenkommisjonen vil erkjende, at der endnu er nok tilbage, men at vi gaa ind paa Ministerens Forslag, saasnart Godseieren vil sælge; efter Landvæsenkommisjonen's Kjendelse kan han da sælge det Overskydende af disse Ting. — Der er endnu tilbage at omtale den høitærede Ministers Forslag under Nr. 14 til § 6. Der blev ved 2den Behandling vedtaget, at

den Rettighed, Godseierne havde efter Loven af 19de Februar 1861 § 2, skulde bortfalde den 1ste Januar 1875; nu foreslaar den høitærede Minister dette forandret saaledes, at det skal være den 1ste Januar 1890. Flere af os have nu for at komme den høitærede Minister saameget imøde, som vi have troet at kunne forsvare, stillet Forslag om at udstrække Bestemmelsen fra 1ste Januar 1875 til 1ste Januar 1880. Denne Rettighed har bestaaet i 10 Aar, og det er vor Mening, at naar vi give 10 Aar til, vil enhver Godseier, der virkelig ønsker at benytte dette Privilegium, i Løbet af 20 Aar kunne finde Leilighed dertil, og naar han ikke i Løbet af 20 Aar har skaffet sig Leilighed dertil ad den Vej, ad hvilken han skal erhverve denne Rettighed, antage vi, at der egentlig ikke er nogen stærk Trang og Villie hos ham til at nyde Godt af denne Forret. Dersom vi satte „1890“, saa vil det svække Interessen hos mangen En for at sælge, thi han vil da tænke: Jeg har 20 Aar at løbe paa, jeg kan nok sælge i den Tid, og han vil da styde flere af de Salg ud, som han vilde have stræbt at gennemføre, naar han kun havde 10 Aar istedetfor 20. Jeg tror derfor, at de, der ville gjøre Deres til at fremme Selvetendoms Udbredelse, bør blive staaende ved 1875, eller, som vi nu foreslaa, ved 1880. — Ved Forslaget under Nr. 16, som jeg før var ved, glemte jeg at omtale, at den ærede Minister syntes at finde noget Betænkeligt eller Urigtigt i Ordene „fremdeles hjemlede Rettigheder“, idet han betragtede det som forunderligt, at der, naar man var ved at borttage flere Rettigheder fra Godseierne, da vilde tale om fremdeles at hjemle Rettigheder. Men dette er fket, fordi den høitærede Minister ikke har læst i Sammenhæng, hvad der staaar, thi der staaar „ved Benyttelse af de i §§ 3 og 4 fremdeles hjemlede Rettigheder“. Det forekommer mig nu at være saa sprogrigtigt og klart, hvad Meningen heraf er, at der ikke let kan være nogen Tvivl derom. Vi erkjende, at der er Rettigheder, som hidtil have været hjemlede dem, og vi erkjende, at flere af de Rettigheder, som hidtil have været hjemlede, vil denne Lov borttage, men vi sige, at nogle af disse Ret-